

[Connie Hedegaard]

de? Det er da alle dage et mindre offentligt tilskud end det, der er gældende i dag, og det giver en større smidighed. Når der er nogle mennesker, der ude omkring i filmmiljøet tør tage de chancer, hvorfor så ikke lade dem prøve?

Om der skal være en fifty-fifty-ordning, om der skal være kontrol – jamen fru Jytte Hilden må da have hørt, at jeg netop sagde, at vi, hvis det kunne lade sig gøre, ønskede, at det ikke skulle være en garantiordning, men en pose penge, man gav folk, idet man sagde: værsgo, nu tager I risikoen, men I får også chancen. For de penge ville jo, hvis de skulle give overskud, blive kanaliseret ind i filmproduktion i øvrigt.

Fru Ingerlise Koefoed spurgte, hvorfor vi ikke har fået det hele med. Det kan da ikke være kulturudvalgets formand ubekendt, at der kommer et arbejde fra skatteministeren i efteråret bl.a. om sponsorproblemet, og her vil også disse anpartsspørgsmål gå med ind. Vi har sagt, at vi må acceptere, at dette ikke foreligger endnu.

Fru Jytte Hilden havde travlt med at kritisere kulturministeren for, at forslaget ikke var kommet endnu tidligere. Nu skulle det altså fremsættes, og så har vi en sommer til at forbedre forslaget på nogle punkter, hvis det er muligt, og i øvrigt diskutere det i kulturudvalget. Det kan jeg ikke se at nogen kan have noget imod, og der er da slet ingen, der kan have noget imod, at vi lufter alle ideerne og mulighederne nu; det må da være det, der er meningen med denne filmlovsdiskussion.

Ingerlise Koefoed (SF):

Med den sædvanlige risiko for at blive beskyldt for at være nogenlunde tilfreds med det, man har, og at jeg hellere ønsker at udbygge det end at ændre på alting, vil jeg godt sige, at jeg synes, at dette forslag fra kulturministeren er et på mange måder godt forslag. Det er klart, at der er nogle mangler i vores filmlovgivning, som bl.a. hænger sammen med de udhulede bevillinger, og der er kommet nogle nyskabelser, som vi meget gerne ville have bygget ind i denne lov, og som jeg måske også synes vi delvis får bygget ind i den. Der har under lovens eksistens vist sig nogle vanskeligheder med dens forvaltning, dens styrelse, som man selvfølgelig også skal tage højde for.

En af vanskelighederne ved forvaltningen af den eksisterende filmlov er jo, at det er blevet dyrere og dyrere at lave film, så de penge, man havde i henhold til filmlovgivningen, ikke har slået til; det kan skyldes mange ting. Det kan bl.a. skyldes, at man har perfektioneret filmene mere og mere og derfor brudt hul på budgetterne den ene gang efter den anden.

I hvert fald ved vi, at de 15–20 film, man forventede at kunne producere i løbet af året, meget hurtigt blev til 12 film, og det er naturligvis for få, hvis man skal vise en dansk kvalitetsfilm herhjemme og også i udlandet. Det problem forsøger man så at løse ved i forbindelse med denne lovgivning at instituere et forsøg, hvor man vil give 15 mill. kr. til kommercielle film, som efter min mening burde kunne leve selv.

Dermed har jeg sagt, at jeg ikke synes, det er et godt forslag. Jeg synes, man skulle bruge pengene til at udbygge antallet af kortfilm, som man ikke rigtig har tilgodeset ved dette forslag, og at man, hvis man gerne vil opretholde biograferne – og de er jo en af ideerne med at give støtte til de rent kommercielle film – skulle finde en anden ordning, hvorefter man kunne give støtte til de kommunale biografer. Men alt dette kan vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Jeg er meget tilfreds med, at den diskussion, vi har haft her i Folketinget om en kvalitetsvideoproduktion og en distribution, bl.a. gennem folkebibliotekerne, giver genlyd i forslaget. Jeg er glad for, at man vil afsætte 7,2 mill. kr. til videoproduktion, men jeg vil godt spørge kulturministeren, om de ophavsretsproblemer, som hidtil har ligget i spørgsmålet om produktion af video og distribution af kanaler, som ikke ligefrem behøver at være biografer, er løst, så man kan komme i gang med denne bredere videoproduktion.

Jeg har sagt, at jeg mener, det er skammeligt, så få kortfilm Statens Filmcentral selv har kunnet producere, og at jeg ønsker flere penge til kortfilmområdet. Jeg er tilfreds med, at der kommer en ekstra børnefilmkonsulent, og at man har opretholdt det store gode, der var i den forrige filmlov, nemlig at 25 pct. af pengene til film skal gå til børne- og ungdomsfilm.

Jeg tror nok – men jeg tør ikke sige det helt sikkert – at ordningen med, at filmkonsulenterne skal arbejde mere kollektivt, ikke